

mellem ministrenes ressortområder ud – vil jeg simpelt hen stærkt opfordre ministeren til ligesom at prøve at spørge: Hvad er så fornuftigt? Hvor er det fornuftigt at gå ind og lave nogle sundhedsmæssige vurderinger?

Jeg hørte godt ministeren sige, at det gør man i forvejen. Ja, jo – jeg betvivler det, men man kan i hvert fald sige, at de vurderinger sjældent kommer til vores kendskab. Og jeg tror, at det ville være nyttigt, hvis de kom til vores kendskab. Så jeg vil opfordre ministeren til at være lidt positiv og konstruktiv under vores udvalgsarbejde, altså være behjælpelig, ved at sige: Jamen det kan være udtryk for sund fornuft måske at gå ind på de og de områder og anlægge nogle sundhedsmæssige konsekvensbetragtninger. Og det behøver ikke at koste kassen.

Kl. 10:33

Formanden:

Der er ikke et ønske om korte bemærkninger. Tak til fru Lone Dybkjær.

Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu kan det der med at vænne sig til at være et lille parti jo være en vanskelig proces. Den har vi haft nogle år til at øve os i. Og jeg vil sige til fru Lone Dybkjær, at hun kun skal være glad for, at SF har overtaget Det Radikale Venstres forslag. Det betyder nemlig to ting. Det betyder for det første, at Socialdemokraterne, når det kommer til stykket, vil støtte forslaget, og for det andet, at forslaget er vurderet til at være populært ude i folkedybet. Og begge de ting er jo vigtige forudsætninger for at få vedtaget beslutningsforslaget.

Jeg opfatter også, at Dansk Folkepartis positive holdning er udtryk for, at her har SF ramt rigtigt. Jeg vil bare sige, at hvis der ud over de forslag, som Enhedslisten tidligere har fremsat, og som SF allerede har genfremsat, skulle være enkelte andre, man vil overtage, synes vi kun, at det vil være positivt.

Det her forslag er jo et rigtig godt forslag. Hvorfor er det så et rigtig godt forslag? Det er det jo, fordi vi tit diskuterer sundhed, som om det er noget, der hører hjemme i sundhedssektoren og drejer sig om behandling af sygdomme, og så har vi en række erklæringer om, at der i øvrigt skal være en forebyggende indsats, der mest går ud på, at vi fortæller mennesker, at de skal leve et sundt liv.

Det her forslag stiller sagen op på en anden måde, nemlig på den måde, at det handler om, at vi i lovgivningsprocessen skal påtage os det ansvar at sørge for, at det vurderes, om de love, vi vedtager, har sundhedsmæssige konsekvenser, og om disse konsekvenser er negative eller positive.

Når man f.eks. vedtager, at det er godt for mennesker at have færre penge til deres rådighed ved at indføre kontanthjælpsloft og lavere ydelser til folk, som i forvejen har meget få penge, vil det her forslag altså betyde, at man vil skulle gøre sig nogle overvejelser om, hvilke konsekvenser det har for disse menneskers sundhed, at man gør dem fattigere. Altså, vi ved godt, hvilke konsekvenser det har, for det er undersøgt. Det har negative konsekvenser, det skaber større ulighed i sundheden, men det er meget vanskeligt at få en debat med regeringen og regeringspartierne om det, når vi diskuterer det konkret. Det vil det her beslutningsforslag hjælpe på, for så vil det være indlysende og naturligt, at vi diskuterer, hvilke konsekvenser det har for mennesker, at de får færre penge til at købe fødevarer for, hvilke konsekvenser det har for deres valg – ikke for deres valg, men for deres muligheder for at vælge.

Derfor synes jeg, at det er et rigtig godt forslag. Derfor er jeg lidt imponeret over, at både Venstres og Konservatives ordfører og ministeren sådan har den opfattelse, at man nok kan komme til at lave sundhedsmæssige vurderinger på områder, hvor det er meningsløst og lidt ligegyldigt. Og et af de områder, hvor jeg tror, sundhedsministeren så mener, at det er ligegyldigt, er det område, hvor man forringer levevilkårene – de økonomiske vilkår for mennesker. Så siger han: Det skal vi ikke undersøge de sundhedsmæssige konsekvenser af.

Jeg venter næsten at høre sundhedsministeren komme med det samme show, som Venstre er kommet med i de seneste uger, om, at gulerødder er billigere end chokolade. Det er et vældig inspirerende og godt show, som bare viser, at blandt de borgerlige partier er grundopfattelsen, at de fattige skal leve af gulerødder eller chokolade. Tanken om, at folk, også selv om de er fattige, skulle spise fedtfattigt oksekød, som man selv gør, har åbenbart aldrig strejft de borgerlige partier.

Det er bare for at nævne, at på en række områder, hvor sundheden kunne spille ind, diskuterer vi aldrig sundhed særlig seriøst. Det er klart, at i forslaget er miljø og arbejdsmiljø og en